

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กัลยา วานิชย์บัญชา. การวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวด้วย SPSS for Windows. กรุงเทพมหานคร: คณะ
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. คณะเศรษฐศาสตร์. แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างไทย และ
อินโดจีน. กรุงเทพมหานคร: คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. คณะเศรษฐศาสตร์. แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่างไทย พม่า
และจีนตอนใต้. กรุงเทพมหานคร: คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

ชยาภรณ์ ชื่นรุ่งโรจน์. อุปสงค์การท่องเที่ยว. อุตสาหกรรมท่องเที่ยว ฉบับที่ 7 (กรกฎาคม 2531): 23-24

เทียนฉาย กิระนันท์. สังคมศาสตร์วิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2537.

ณัฐกานต์ โรจนุคมะ. ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวภายในประเทศของชาวกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2542.

นราทิพย์ ชูติวงศ์. หลักเศรษฐศาสตร์ 1: จุลเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: คณะเศรษฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

นุชนารถ ว่องรัชชัย. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจและพฤติกรรมในการซื้อของนักท่องเที่ยว.
อุตสาหกรรมท่องเที่ยว (มกราคม-มีนาคม 2539): 14-23.

ภราเดช พัทฒวิเชียร. อนาคตธุรกิจท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง และข้อเสนอแนะทางสังคม.
ในรายงานการสัมมนาการพัฒนาเศรษฐกิจ กับการจัดการทรัพยากรกลุ่มแม่น้ำโขง. หน้า
23-24. 19 มีนาคม 2540 ณ จังหวัดเชียงใหม่.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาชิราช. เศรษฐกิจมิติ หน่วยที่ 9-15 สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาชิราช, 2535.

วีระพล วงษ์ประเสริฐ. การวิเคราะห์อุปสงค์การท่องเที่ยวและค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

ศรัณยา ศรีรัตน์นะ. การศึกษาปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการใช้จ่ายและระยะเวลาพำนักของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

ศูนย์ประสานงานโครงการด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง, การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. กลยุทธ์การท่องเที่ยวของไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน. กรุงเทพมหานคร: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2543. (อัครสำเนา)

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, แผนงานเศรษฐกิจรายสาขา. การวิเคราะห์การเลือกสถานที่ท่องเที่ยว. แผนงานเศรษฐกิจรายสาขา สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 2536.

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. โครงการศึกษาและวิเคราะห์ทิศทางการลงทุนด้านการท่องเที่ยวในเขตอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง. กรุงเทพมหานคร: 2542.

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. โครงการจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาสามเหลี่ยมท่องเที่ยวเชื่อมโยงไทย ลาว กัมพูชา. กรุงเทพมหานคร: 2542.

สมมติ หงส์ไพศาลวิวัฒน์. รายงานเสนอต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเรื่องกลยุทธ์การตลาดที่เหมาะสมในการผลักดันแผนการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง. กรุงเทพมหานคร: คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2541.

สมบัติ แซ่เฮ้. การศึกษาอุปสงค์ต่อการท่องเที่ยวชมธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

ภาษาอังกฤษ

Akis, S. A compact econometric and model of tourism demand for Turkey. Tourism Management (1998): 99-102.

Brahman, J. New directions in tourism for Third World Development. Annals of Tourism Research 23 (1996): 48-70.

Chen, J.S., and H.C. Hsu. Measurement of Korean tourists' perceived images of overseas destinations. Journal of Travel Research 38 (May 2000): 411-416.

Cooper, D.R., and Emory, C.W. Business Research Methods. 5th ed. USA: R.R.Donnely & Sons Company, 1995.

Greene, W.H. Econometric Analysis. 4th ed. Newjersey: Prentice-hall, 2000.

Gunadi, H. and C.K. Boey. Demand elasticities of tourism in Singapore". Tourism Management (December 1986): 239-250.

Hudman, L.E. Tourism: A shrinking world. Ohio: Grid, 1980.

James, E.T. Thailand's Tourism : An Analysis of Visitor Length of Stay and Expenditures, Discussion Paper Series.Faculty of Economics, Thammasat University. Bangkok: Thammasat University, December 1978.

Khan, H.,F. Chou and E. Wong. Tourism multiplier effects on Singapore. Annals of Tourism Research (1990): 408-418.

Lee, C., Turgut V., and Blaine T.W.Determinants of inbound tourist expenditures. Annals of Tourism Research. 23 (March 1996): 527-542.

Loeb, P.D. International travel to the United States: An Economic Evaluation. Annual of Tourism Research 9 (November 1982): 7-21.

Mathieson, A., and Wall, G. Tourism economic, physical and social impacts. Longman (n.d.): 16-17.

McIntosh, K.W., and Goeldner, C.R. Tourism Principles. New York: John Wiley & Sons, 1986.

Pindyck, R.S., and Rubinfeld, D.L. Econometric models and economic forecasts. 2nd ed. New York: Mc Graw Hill, 1981.

Qu, H., and Lam, S. A travel demand model for mainland Chinese tourists to Hong Kong. Tourism Management. 18 (January 1997): 593-597.

World Tourism Organization. Tourism Highlights 2000 (March 2000)

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

ความสำคัญและความเป็นมาของโครงการพัฒนาความร่วมมือ
ทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง

ความสำคัญและความเป็นมาของโครงการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภาคลุ่มน้ำโขง
(Greater Mekong Sub-region Economic Cooperation : GMS-EC)

รัฐบาลไทยได้ริเริ่มพัฒนาความร่วมมือทางคมนาคมและการค้ากับกลุ่มประเทศในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงในปี พ.ศ.2532 กอปรกับการเข้ามาเป็นตัวจักรสำคัญในการสนับสนุนทางวิชาการและเงินทุนอย่างต่อเนื่องของธนาคารเพื่อการพัฒนาแห่งเอเชีย (Asian Development Bank : ADB) ตั้งแต่ปี 2535 เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง ซึ่งประกอบด้วย ประเทศเวียดนาม พม่า ลาว ไทย กัมพูชา และมณฑลยูนนานของจีน โดยมีการศึกษาในระยะที่ 1 แล้วเสร็จเดือนกุมภาพันธ์ 2536 เพื่อกำหนดขอบเขตของโครงการแต่ละสาขาและโครงการความร่วมมือที่มีโอกาสพัฒนา ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการศึกษาในระยะที่ 3 คือ กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงถึงปี 2563 เพื่อผลประโยชน์โดยรวม 4 ประการ¹ คือ

1. ส่งเสริมให้เกิดการขยายตัวด้านอุตสาหกรรม การเกษตร การค้า การลงทุน และการบริการให้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เพื่อให้เกิดการจ้างงาน และช่วยยกระดับมาตรฐานการครองชีพของประชาชนในอนุภาคให้ดีขึ้น
2. มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีและการศึกษาระหว่างกันในกลุ่ม 6 ประเทศ
3. มีการใช้ทรัพยากร เช่น แรงงาน ทุน และวัตถุดิบ ที่ส่งเสริมกันอย่างมีประสิทธิภาพ
4. ช่วยเพิ่มขีดความสามารถ และโอกาสในการแข่งขันในเวทีการค้าโลก

การดำเนินงานในการพัฒนาความร่วมมือดังกล่าว รัฐบาลจะเป็นกลไกสำคัญในการเป็นผู้นำการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานร่วมกัน และลดข้อจำกัดด้านการค้า การลงทุน การผลิต และการท่องเที่ยวของแต่ละประเทศ เพื่อจูงใจให้เอกชนทำการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคมากขึ้น โดยส่งเสริมให้ภาคเอกชนของแต่ละประเทศเป็นผู้ลงทุนอุตสาหกรรมและบริการพื้นฐานที่คุ้มค่าในเชิงพาณิชย์ โดยให้ความสำคัญกับสาขาทางเศรษฐกิจที่มีศักยภาพในการพัฒนาร่วมกัน 7 สาขา ได้แก่ สาขาคมนาคมขนส่ง สาขาพลังงาน สาขาโทรคมนาคม สาขาการท่องเที่ยว สาขาการค้า และการลงทุน สาขาพัฒนาฝีมือแรงงาน และสาขาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม

¹ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, “โครงการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง 6 ประเทศ,” มีนาคม 2537.

ภาคผนวก ข.

การคำนวณหาขนาดของกลุ่มประชากรตัวอย่าง

วิธีการคำนวณขนาดของกลุ่มประชากรตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ทำการคัดเลือกกลุ่มนักท่องเที่ยวเป้าหมายหลักที่มีศักยภาพในการเดินทางมาท่องเที่ยวในกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงมากที่สุด คือ นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ จาก 5 สัญชาติ อันประกอบด้วย นักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร เยอรมนี และฝรั่งเศส ซึ่งสามารถนำมาคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้โดยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนของการผิดพลาดไม่เกิน 5% โดยใช้วิธีการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างตาม Cooper, D.R. and Emory, C.W.¹ ดังนี้

$$n = \frac{Z^2 (pq)}{e^2}$$

เมื่อ

n = ขนาดตัวอย่าง

Z = ค่ามาตรฐานที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ดังนั้นในการศึกษานี้ค่า z = 1.96

p = ค่าประมาณเปอร์เซ็นต์ที่คาดหวัง (ในที่นี้กำหนดให้ p = 0.5)

q = (1.0 - p)

e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (ในที่นี้กำหนดให้ e = 5%)

ดังนั้นเมื่อแทนค่าตามสูตรจะได้

$$n = \frac{(1.96)^2 (0.5 \times 0.5)}{(0.05)^2} \sim 386 \text{ ตัวอย่าง}$$

ดังนั้นผู้ศึกษาจึงได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในครั้งนี้ทั้งสิ้น 386 ตัวอย่าง

¹ Cooper, D.R. and Emory C.W., Business Research Methods, 5th ed. (USA : R.R. Donnelly & Sons Company, 1995), pp. 215-217.

ภาคผนวก ค.

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร
(Chi-Square Tests)

ตารางภาคผนวก ค. ที่ 1 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายได้ กับ อายุ

Chi-Square Tests

Y*AGE	Value	df	Asymp.Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	135.094 ^a	6	.000
Likelihood Ratio	128.445	6	.000
Linear-by-linear Association	49.398	1	.000
N of Valid Cases	386		

^a มี 3 cells (25.0%) ที่มีความถี่ที่คาดไว้ต่ำกว่า 5 ; ความถี่ที่ต่ำสุดใน cell =1.94

Pearson Chi-Square

H_0 : รายได้ และอายุของนักท่องเที่ยวเป็นอิสระต่อกัน

H_a : รายได้ และอายุของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กัน

สถิติทดสอบ Pearson Chi-Square = 135.094 ที่องศาอิสระ 6 และค่าความเชื่อมั่นของการทดสอบ (Sig.) = .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือ รายได้ และอายุของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ต่อกัน

Likelihood Ratio Chi-Square

สถิติทดสอบ Likelihood Ratio Chi-Square = 128.445 ที่องศาอิสระ 6 และค่าความเชื่อมั่นของการทดสอบ (Sig.) = .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด 0.05 จึงสรุปได้ว่า รายได้ และอายุของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ต่อกัน

Linear-by-linear Association

H_0 : รายได้ และอายุของนักท่องเที่ยวไม่มีความสัมพันธ์กันในรูปเชิงเส้น

H_a : รายได้ และอายุของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กันในรูปเชิงเส้น

สถิติทดสอบ = 49.398 ที่องศาอิสระ 1 และค่าความเชื่อมั่นของการทดสอบ (Sig.) = .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 และสามารถสรุปได้ว่า รายได้ และอายุของนักท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ต่อกัน

ตารางภาคผนวก ค. ที่ 2 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรายได้ กับ อาชีพ

Chi-Square Tests

Y*OC	Value	df	Asymp.Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	196.339 ^a	9	.000
Likelihood Ratio	183.363	9	.000
Linear-by-linear Association	75.768	1	.000
N of Valid Cases	386		

^a มี 3 cells (18.8%) ที่มีความถี่ที่คาดไว้ต่ำกว่า 5 ; ความถี่ที่ต่ำสุดใน cell = 1.59

Pearson Chi-Square

H_0 : รายได้ และอาชีพของนักท่องเที่ยวนั้นอิสระต่อกัน

H_a : รายได้ และอาชีพของนักท่องเที่ยวนั้นมีความสัมพันธ์กัน

สถิติทดสอบ Pearson Chi-Square = 196.339 ที่องศาอิสระ 9 และค่าความเชื่อมั่นของการทดสอบ (Sig.) = .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือ รายได้ และอาชีพของนักท่องเที่ยวนั้นมีความสัมพันธ์ต่อกัน

Likelihood Ratio Chi-Square

สถิติทดสอบ Likelihood Ratio Chi-Square = 183.363 ที่องศาอิสระ 9 และค่าความเชื่อมั่นของการทดสอบ (Sig.) = .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด 0.05 จึงสรุปได้ว่า รายได้ และอาชีพของนักท่องเที่ยวนั้นมีความสัมพันธ์ต่อกัน

Linear-by-linear Association

H_0 : รายได้ และอาชีพของนักท่องเที่ยวนั้นไม่มีความสัมพันธ์กันในรูปเชิงเส้น

H_a : รายได้ และอาชีพของนักท่องเที่ยวนั้นมีความสัมพันธ์กันในรูปเชิงเส้น

สถิติทดสอบ = 75.768 ที่องศาอิสระ 1 และค่าความเชื่อมั่นของการทดสอบ (Sig.) = .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 และสามารถสรุปได้ว่า รายได้ และอาชีพของนักท่องเที่ยวนั้นมีความสัมพันธ์ต่อกัน

ภาคผนวก ง.

ตัวอย่างราคาห้องพักโรงแรมระดับ 3 ของกลุ่มอนุภูมิภาค ปี 2544

ตารางภาคผนวก ง. ตัวอย่างราคาห้องพักโรงแรมระดับ 3 ของกลุ่มประเทศอนุภูมิภาค ปี 2544

ชื่อ โรงแรมระดับ 3 ดาว (ประเทศ)	แหล่งที่ตั้ง	จำนวนห้องพัก (ห้อง)	ราคาห้องมาตรฐาน (US\$/ คืน)	ราคาห้องพักเฉลี่ย (US\$/ คืน)
ประเทศไทย				
Ebina House Hotel	กรุงเทพฯ	160	40	
Angkhang Nature Resort	เชียงใหม่	74	39	
Krabi Resort	กระบี่	97	49	48.5
Cholchan Pattaya Resort	พัทยา	540	49	
Patong Merlin Hotel	ภูเก็ต	400	65	
ประเทศลาว				
Le Parasol Blanc Hotel	หลวงพระบาง	-	56	
Mouang Luang Hotel	หลวงพระบาง	35	58	
Novotel Hotel	เวียงจันทน์	233	60	56.2
Tai - Pan Hotel	เวียงจันทน์	96	59	
Royal Dokmaideng Hotel	เวียงจันทน์	82	48	
ประเทศเวียดนาม				
First Hotel	โฮจิมินห์ซิติ์	120	45	
Metropole Hotel	โฮจิมินห์ซิติ์	74	36	
Capital Garden Hotel	ฮานอย	80	38	41.8
Century Riverside Hotel	เว้	147	48	
Galaxy Hotel	ฮานอย	60	42	

ที่มา : www.visit-mekong.com/hotels/thailand.index.htm

www.laos-hotels.com/

www.asia-hotels.com/hl/vietnam.asp

ตารางภาคผนวก ง. (ต่อ) ตัวอย่างราคาห้องพักโรงแรมระดับ 3 ของกลุ่มประเทศอนุภูมิภาค ปี 2544

ชื่อโรงแรมระดับ 3 ดาว (ประเทศ)	แหล่งที่ตั้ง	จำนวนห้องพัก (ห้อง)	ราคาห้องมาตรฐาน (US\$/ คืน)	ราคาห้องพักเฉลี่ย (US\$/ คืน)
ประเทศพม่า				
Bagan Golf Resort Hotel	มัณฑะเลย์	50	120	
Thiripyitsaya Sakura	มัณฑะเลย์	-	100	
Summit Parkview Hotel	ย่างกุ้ง	183	120	110
Mandalay Swan Hotel	มัณฑะเลย์	106	100	
Novotel Mandalay	มัณฑะเลย์	206	110	
ประเทศกัมพูชา				
City Royal Hotel	เสียมเรียบ	-	55	
City Angkor Hotel	เสียมเรียบ	120	65	
Ta Prohm Hotel	เสียมเรียบ	93	64	65
Hotel Sofitel Cambodaina	พนมเปญ	267	82	
Juliana Hotel	พนมเปญ	92	59	
ยูนนาน(จีนตอนใต้)				
Bestway Hotel	คุนหมิง	196	43	
Golden Dragon Hotel	คุนหมิง	290	58	
Kunming Hotel	คุนหมิง	700	41.5	48.3
King World Hotel	คุนหมิง	-	41	
Green Lake Hotel	คุนหมิง	262	58	

ที่มา : www.asia-hotels.com/hl/myanmar.asp

www.cambodai-hotels.com/

www.visitmekong.com/hotels/yunnan/index.htm

ภาคผนวก จ.

แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษา

10. Are you in this traveling on a package/inclusive tour ?

1. Yes. 2. No.

11. Which countries do you decide to visit the Mekong Sub-region in this traveling ?

The countries that comprise are

1. Thailand [.....] Nights days
 2. Lao P.D.R [.....] Nights days
 3. Vietnam [.....] Nights days
 4. Myanmar [.....] Nights days
 5. Cambodia [.....] Nights days
 6. Yunnan Province of China [.....] Nights days

if respondent' s answer have Thailand ⇒ : continue Q.12

12. Tourist Spot in Thailand 1. _____ [.....] Nights.

2. _____ [.....] Nights.

3. _____ [.....] Nights.

13. What was the main purpose of your visit to the Mekong Sub-region ?

1. Pleasure/Vacation
 2. Visiting friends/relatives
 3. Business
 4. Convention/Conference/Exhibition
 5. Other(specify).....

14. What kind of attraction do you interest the most in the Mekong Sub-region ?

1. Natural Attraction
 2. Cultural Attraction
 3. Historical Attraction

15. What type of accomodation did you use for the most part of your stay in the Mekong Sub-region ?

1. Hotel 2. Guest House 3. Relatives or Friend's home
 4. Official or Company's Guest -House 5. Other(specify).....

16. Do you know about Promoting Tourism in the Mekong Sub-region ?

1. Yes. 2. No.

if respondent' s answer have Yes ⇒ : continue Q.17

if respondent' s answer have No ⇒ : continue Q.18

17. Where do you get information about Promoting Tourism in the Mekong Sub-region ?

(Can choose more than one)

☐ 1. Public advertising	☐ 7. Tourist Authority of Thailand Exhibition
☐ 2. Radio/Television	☐ 8. Publicized by Tourist Authority of Thailand
☐ 3. Informed by friends or relative	☐ 9. Tour guide book
☐ 4. Suggested by travel agency	☐ 10. Magazine
☐ 5. Airline company	☐ 11. Newspaper
☐ 6. Internet	☐ 12. Other(specify).....

Reasons

18. Would you like to revisit the Mekong Sub-region (more than 1 countries) if you have an opportunity ?

1. Yes. 2. No. (reason).....

if respondent' s answer have Yes ⇒ : continue Q.19

19. How many countries do you decide to revisit the Mekong Sub-region ?

1. 2 countries 2. 3 countries 3. 4 countries
 4. 5 countries 5. 6 countries

20. What are the reason you decide to revisit the Mekong Sub-region ?

Because _____

21. From Q. 18 Would you like to revisit Thailand inclusive if you have an opportunity ?

1. Yes. 2. No. (reason).....
-

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวนิภาภัทร จันทรวงศ์ เกิดวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2522 ที่จังหวัด กรุงเทพมหานคร จบมัธยมศึกษาตอนปลายสายศิลป์ - คำนวณ จากโรงเรียนเขมะสิริอนุสสรณ์ สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีเศรษฐศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 1) สาขาเศรษฐศาสตร์การค้า ระหว่างประเทศ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ในปีการศึกษา 2543 และเข้าศึกษา ต่อในหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ที่คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อเดือน มิถุนายน พ.ศ. 2543